

බුදු සිරිත අනුව යමු අසරණයන්ට සරණ වෙමු

මෙලොව සියල්ලෝ ම සතුටින් ජීවත් වීමට කැමැති වෙති. කරදර, බාධක, අවහිර සිය ජීවිතවලට එළඹෙනු දැකීමට කිසිවෙක් අපේක්ෂා නොකරති. එහෙත් එවැනි අනපේක්ෂිත විපත් අප කරා පැමිණීම කිසිවකුටත් වැළැක්විය නොහැකි ය. අපට ස්වභාව ධර්මයට එරෙහි ව යා නොහැකි වීම ඊට හේතුවයි. අපට බාධක, අවහිර හා විපත්වලට මුහුණ දීමට සිදු වන බව අප අවබෝධ කර ගන්නා කල එවැනි විපත්වලට මුහුණ පා සිටින අයට උදවු-උපකාර කිරීමට අපේ සිත් පෙළඹෙනු ඇත. අසරණ වූ අයට කරුණාව දැක්වීම අපේ යුතුකමක් මෙන් ම වගකීමක් ද වේ.

අසරණයින්ට හා ගිලනුන්ට පිහිට වීම සම්බන්ධයෙන් මහඟු ආදර්ශ රැසක් බුදු සිරිත ඇසුරින් අපට උගත හැකි ය. පන්සාළිස් වසක් බුදු සිරිත තුළ උන් වහන්සේගේ මහා කරුණාවට ලක් වී පිහිට ලැබූ පිරිස අපමණ ය. දුකකට කරදරයකට විපතකට පත් වූ විට හෝ එවැනිනකු ගැන දැනගත් විට හෝ ඔහු එම දුකින්, කරදරයෙන්, විපතින් මුදවා ගැනීමට උන් වහන්සේ නොපැකිළ ව ඉදිරිපත් වූ සේක. එහි දී උන් වහන්සේ නැදෑ හිතවත්කම් ආදී කිසිවක් සැලකිල්ලට නොගත් සේක. උන් වහන්සේ සැලකිල්ලට ගත්තේ පුද්ගලයා පත් වී ඇති අසරණ භාවය පමණි. කරුණාවෙන් සිසිල් වූ හදවතක් උන් වහන්සේට තිබුණි. අලුයම පිබිදී කුලුණුබර හදින් ලොව දෙස බලන උන් වහන්සේගේ බුදු ඇසට ලක් වූ දුක්බිතයන් බොහෝ දෙනෙකි. බුදුරජාණන් වහන්සේ එසේ අසරණයින්ට පිහිට වූ අවස්ථා රාශියක් දක්නට ලැබේ. එවැනි අවස්ථා කිහිපයක් කෙටියෙන් විමසා බලමු.